

Стаменка (дотичва отъ къщи)

Какво стана?

Аничка (съда на пейката)

Ахъ, Боже, Боже... не зная, сънъ ли е или истина... Тъй неочаквано стана всичко туй. А пъкъ азъ бъхъ си прибрала багажа да си ходя.

Г-жа Антонина

Момиче, какво имашъ ти?

Аничка

Намърихъ си работа... Назначена съмъ...

Рашко (връща се, следъ като е изпратилъ Струмски)

Аничка е назначена въ една банка. Съ три хиляди лева заплата.

Павлина

Три хиляди!

Г-жа Антонина

Какъ?

Рашко

Господинътъ, дето бъше тукъ, съ автомобила, той я назначи. Той билъ директоръ на банка.